

hjemmet og efter folkeskolen går på gymnasiet og så videre på seminariet uden at have været ude i det pulveriserende liv, kun har en teoretisk baggrund, og det smitter altså af på den uddannelse, deres elever får. Og det gælder altså også her i Tinget.

Derfor er jeg glad for at se, at det ser ud til, at man nu i hvert fald vil gøre noget mere for erhvervsskolerne og dermed – sidst, men ikke mindst – for erhvervslivet, der selvfølgelig er det vigtigste i den sidste ende.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg kan forstå, at hr. Jan Køpke Christensen mener, at Enhedslistens dagsorden er for detaljeret. Det undrer mig nu, at hr. Jan Køpke Christensen ikke sagde, hvad det var, han mente der var for meget af, eller i hvilken retning den var for detaljeret.

Det undrer mig også, at hr. Køpke Christensen ikke sagde, om han ville støtte den eller ej; men det er måske ikke muligt for hr. Køpke Christensen at tage stilling til det ud fra de punkter, som jeg har ridset op.

Og så med hensyn til, hvorvidt man kan forvente, at en minister indkalder til møde, fordi der bliver vedtaget en dagsorden her: Det tror jeg ikke hr. Køpke Christensen skal regne med. Jeg har desværre den erfaring – og det tror jeg også hr. Køpke Christensen har – at der ikke er nogen automatik i det. Hvis det ikke står i dagsordenen, så er der ingen automatik i det.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg ved godt, at der ingen automatik er i, at ministeren også indkalder partierne for at udforme, hvad der nærmere skal ske på området; men jeg sagde også, at det var noget, som jeg gerne ville høre fra ministeren. Jeg spurgte ministeren, om det ikke var en idé at prøve at tage en samtale med Folketingets partier.

Jeg lægger ingen begrænsninger på. Jeg mener, at Folketingets partier som sådanne skal inddrages i mest muligt, og her var der så et emne, hvor samtlige partier absolut bør sætte sig sammen, fordi der er et virkeligt problem på området. Og selv om jeg ikke er enig i bund og grund med undervisningsministeren, men vi er uenige i mangt og meget, så har jeg alligevel en vis tillid til, at undervisningsministeren inddrager Folketingets partier.

Det er derfor, jeg siger, at medmindre der sker det stik modsatte – at ministeren herfra meddeler, at han under ingen omstændigheder ønsker at inddrage Folketingets partier i, hvad der eventuelt skal ske på området – er jeg mest tilhænger af, at vi stemmer for den dagsorden, der ligger fra regeringen. Så det skal være mine ord.

Og så må jeg sige med et smil på læben, at når man ser dagsordensforslaget, er der selvfølgelig noget, der skal korrigeres. Der går en snak her i salen om, at man selvfølgelig ikke skal bebrejde nogen, at der kan ske sådan noget, men man må trække på smilebåndet, når man ser i andet afsnit, at »Ministerens opfordrer Erhvervsuddannelsesrådet og de faglige udvalg til at intensivere . . .«. Det må jo selvfølgelig være, at Folketinget opfordrer Erhvervsuddannelsesrådet osv.

Det er sådan noget, der kan ske i en hastig vending, men når den bliver tilrettet, synes jeg da, at det er en udmærket dagsorden, som alle Folketingets partier naturligvis kan stemme for, så vi kan sætte os sammen ved et bord og finde ud af, hvad skal der ske på området.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Det tilkommer jo i særlig grad ordføreren for forslagsstillerne at – går jeg ud fra – takke for debatten og vurdere debattens forløb. Men jeg vil gerne som minister glæde mig over den debat, som er forløbet her, og som viser, at der på mange væsentlige områder er overensstemmelse i vores syn på erhvervsskolerne og deres betydning. Også når det gælder vurderingen af den aktuelle situation, var der sammenfald på en række områder.

Hvis man går ned i en række af de enkeltpunkter, der er nævnt undervejs, vil der måske vises sig ikke at være overensstemmelse hele vejen igennem, men det mener jeg er af mindre betydning nu. Det afgørende er den vilje, der, så vidt jeg kan vurdere det, er udtrykt fra alle ordførere med henblik på at sikre erhvervsskolerne fremtid, de unges muligheder og ikke mindst kvaliteten af den uddannelse, som erhvervsskolerne skal formidle.

Flere har beskæftiget sig med skolernes image, eller som nogle sagde: imageproblemer, og andre beskæftigede sig med nogle af de fordomme, der trives. Det hænger i høj grad sammen, tror jeg, for der trives en række fordomme om erhvervsskolerne og om erhvervsuddannelsens betydning. Jeg tror, at mange kan bidrage